

T p “H i ký” này tôi đã vi t xong t năm 2000, nh ng do... hèn, tôi đã không dám cho nó ra m t b n đ c. Vâng, do... hèn, ch ch ng ph i do cái gì khác, tôi đã gi u nó đi, i còn c n th n ghi thêm m t dòng ngoà i bìa “Đ xu t b n vào năm 2010”.

Nh m t i di chúc d n v con, khi tôi đã... ch t!

T i năm 2003, mang b n th o ra đ c i, th y ngòi bút c a mình sao v n còn r t r , v n còn l p l ng. M i bi t mình v n còn ch a h t s s c m nh tàn b o c a n n “chuyên chính vô s n” mà mình t ng n m tr i. Nh t là s r i đây v con mình s ph i ch u đ ng nh ng đòn thù b n th u c a b y đã thú đ i l t ng i, n u ch ng may nh ng gì mình vi t ra r i vào tay chúng.

Tôi th y mình c n ph i s a l i cu n sách - t cách vi t, t cái nhìn ch a đ tinh t ng v nh ng s ki n l ch s - và vi t thêm v nh ng con ng i c n đ c nh c t i, m i ng i là m t m nh g ng nh , nh ng g p l i ng i đ c có th th y hình nh m t th i đ i.

Và vi t thêm m t ch ng “TÔI ĐÃ H T HÈN”!

Nh ng đã đ n ch a, cái th i c có th đ a cu n sách mà tôi p b y lâu ra trình di n ng i đ c? V n còn ch a ph i lúc ch ng? Ng m ra, tuy vi t là “Tôi đã h t hèn”, nh ng trong th c t cái hèn v n còn đó, nó v n bám ch ng ch ng, nh m t b ph n c a c th , cái s mình kh ng đ nh v i mình r ng đã h t hèn m i ch là s m nh d n v i b n thân khi c m bút mà thôi!

Còn đ u tranh tr c di n v i cái s c m nh t m t i đang cai tr đ t n c, kìm hãm s phát tri n c a c m t dân t c là chuy n khác, không ph i là đi u ai cũng dám làm!

Đ c bi t, ba b n năm g n đây tôi may m n có đi u ki n làm quen v i Internet, nh đó mà đ c ti p c n v i r t nhi u ng i mà tôi vô cùng c m ph c. Dù đang s ng trong n c, h không h s h i tr c đàn áp, ng c tù.

Đó là nh ng Hoàng Minh Chính ([1]), Tr n Đ ([2]), Lê H ng Hà, Hà Sĩ Phu. Bùi Minh Qu c, nh ng Hoàng Ti n, Tr n M nh H o, Nguy n Vũ Bình, Nguy n Thanh Giang, Vũ Cao Qu n ([3])... Đó là nh ng nhà s , nh ng linh m c thà ch t không ch u đ ng chung hàng v i lũ tu sĩ “qu c doanh”, và nhi u, r t nhi u ng i khác n a!

Cũng không th không nói đ n nh h ng c a hàng ch c website c v d n ch trên kh p th gi i, cũng nh nh ng gì b n bè tôi, đ ng đ i, “đ ng chí” cũ c a tôi nh Bùi Tín, Vũ Th Hiền đã ph i b n c, b c v con ra đi đ đ c vi t lên S Th t, m m t cho bao ng i còn đang s ng hèn nh tôi. Không có nh ng cái đó thì nhân dân còn ti p t c b l a đ i b i lũ b i bút cho đ n nay v n ra r ca t ng m t ch nghĩa đã l i th i v i c nhân lo i.

Tôi cũng mong sao m i ng i trong các văn ngh sĩ s p giã t c i nh y nh a này hãy đ l i m t “b n di chúc” nói lên S Th t, dù ch là 1/1000 S Th t, đ t t i v i đ ng bào, v nh ng gì mình đã vì mi ng c m manh áo, vì y u hèn mà ph i cúi đ u làm thân trâu ng a. Đ c nh Ba Ng i Khác c a Tô Hoài ([4]) cũng đã là t t, làm đ c th thì ng i vi t cũng có th đ c nhân dân “xá t i” cho ph n nào.

Ng i đ c đang ch xem “di c o” c a m t Ch Lan Viên ([5]), m t Nguy n Đình Thi ([6]) — hai nhân v t đ ng đ u b y nô l c m bút. Đáng ng c nhiên là theo Nguy n Đình Chính (con trai Nguy n Đình Thi) thì cu n h i ký c a Nguy n Đình Thi s ch đ c phép công b vào năm... 2014?!

Sao l i lâu đ n th ? Nguy n Đình Chính v n còn s , còn tính toán thi t h n, còn b t linh h n ng i cha t th gi i bên kia ti p t c đóng k ch mãi sao? Hay là chính tác gi cu n h i ký do s in năm 2014 v n còn ch a tin là ch nghĩa c ng s n đã đ n ngày tuy t di t?

Tôi s ph i đ a vào ch ng s vi t nh ng nh n th c m i, tình c m m i, nh ng s ki n b sung đ i ánh sáng m i, m t ch ng g n nh tóm t t t c nh ng gì tôi đã vi t vào lúc ch a có đ c s ti p xúc và ti p s c c a phong trào đòi t do, dân ch , đòi quy n con ng i đang ào ào dâng lên m i gi , m i ngày trong cái xã h i đ c tài đ ng tr đáng nguy n r a.

Vi t xong ch ng b sung c n thi t, tôi s công b cu n h i ký c a đ i mình trên m ng Internet toàn c u đ m i ng i n u đã bi t r i s bi t thêm v m t trái v i nh ng góc khu t c a m t xã h i t i t đ c s n son th p vàng b i m t lũ b i bút hèn h , trong đó, than ôi, có c bàn tay c a

kể viết nhßng dòng này.

Tôi sao lại phải công bố trên Internet?

Bởi vì không thể trông chờ sự xuất hiện của một nhà xuất bản tân nhân như “tên trên” nào đó sẽ ra đời trong một cuộc đời mới giữa hi vọng, và tiếp hợp kỷ này sẽ được in. Trong cái quái thai “kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa”, những vốn được tài trợ từ do từ từ từ, với nhân quyền và thiêu, chuyển đó quyßt không thể xảy ra.

Thật tình, tôi những người mong đợi những gì của tôi sẽ đến tay những bào, bè bạn, đồng nghiệp, “đồng chí” cũ của tôi, những thế hệ sau tôi, kể cả “kẻ thù” của tôi nữa, trong những cuốn sách bằng giấy và trên màn đen hơn là một cuốn sách trên màn hình máy tính. Mọi thông tin toàn cầu cho tôi nay vốn còn là một cái gì xa lạ với tuyßt đời đa số dân chúng Việt Nam, kể cả những người già là có họßng đã về già, không còn sức để để mßy trăm trang trên computer!

Cùng, xin người để, nhất là các bậc thầy, hãy thôngßng cho những thißu sót, những nhßm lỗi của chúng khác với tên tuổi, địa danh, ngày, tháng... mà một cây bút “trß” tuổi 80, tài vốn hèn, sức đã kiệt, có thể mßc phải.

Sài Gòn ngày 1 tháng 5 năm 2007

([1]) Hoàng Minh Chính, tên thật Trần Ngọc Nghiêm (1920-2008), từng giữ các chức vụ Phó chủ nhiệm Trung ương Đảng Nguyễn Ái Quốc, Viện trưởng Viện Triết học Mác-Lênin. Bị khai trừ khỏi ĐCS năm 1968 trong vụ “Nhóm “xét lại chủßng đời”. Những chú thích của thißt để bạn được hiểu thêm về nhân vật được nhắc đến là của nhà xuất bản.

([2]) Trần Đß (1923-2002), nhà văn, trung tâm, từng giữ các chức vụ phó chủ tịch Quốc Hội VNDCCH, trưởng ban Văn hoá Văn nghệ ĐCSVN kiêm trưởng ban Văn Hóa. Về cuối đời, bị khai trừ khỏi ĐCS vì đấu tranh cho dân chủ hoá đất nước.

([3]) Những người trong nước đấu tranh cho dân chủ được biết đến nhiều.

([4]) Tô Hoài (1920), nhà văn nổi tiếng với những tác phẩm Dß Mên Phiêu Lộ Ký, O Chßt, Trußn Tây Bắc...

([5]) Chế Lan Viên (1920-1989), tên thật Phạm Ngọc Hoan, nhà thơ nổi tiếng với những tập thơ Điều Tàn, Ánh Sáng và Phù Sa...

([6]) Nguyễn Đình Thi (1924-2003), một nhà sĩ đa tài, nhà văn nhà thơ, nhà nghiên cứu, nhà sĩ sáng tác, có nhiều tác phẩm trong nhiều lĩnh vực.